

کچه که ی در اوس

نيسماعيل ره سوول

هه لساو ويستی بچيته خوارى ، ده نگیكى ناسك بانگی کرد :
- كاك ئاراس . . كاك ئاراس .

ئاورپی لی دایه وهو له ده موچاوی راما ، به کسه زانی که بو مه به ستيك بانگی ده کا ، بویه به رهو ستاره ی خانووه که ی ته کیان که له پشته وه ی زاوه پستابوو ، چوو ، چند سهرنجیكى تیژی ئاراسته کرد ، به لام کرمايه وهو نقه ی لیوه نه هات .

- كاك ئاراس . . لیم بیووره ، گهر ویستم نهو کیشه به ی ماوه یکه میشکی جه نجال کردووم ، بوئی بدرکیم . نه وه ی راستیش بی تائستا له خوم رانه دیتووه پتی بلیم . . !

به کسه له قسه کردن وه ستا ، له شهرما ده موچاوی سوور داگه را ، وهك بلی ی شتیکی ته ستوری له قورگدا گیر بوئی و ری ی قسه کردن لی گرتی . نیشانه ی سهر سوورمانیکی گه ورهش له سهر روخساری ئاراس دا نه خشه ی کیشا ، کچهش به له پی دهستی ده می دا پوشت و ده ست به کوکین کرد ، پاشان تی قورگی قووت داو به زمانی لیوه کانی ته پر کرد ، دهستی به قسه کردن کرده وه :

- ده مه ویست بلیم . . ئا . . وا باشته ته گهر بیته واز له خولیا ی هاته سهر بان بهی ، خوت ده زانی من جحیل و خانووه که شان به خانووه که ی لیوه نووساوه ، و ایزانم توش به مه قایل نای ، کهس به خراپه ناومان بیی !

که وشه که ی دوانی له زار هاته دهر ، ئاراس هیشتا به دوش داماو ی سهر ی ده کرد ، به چاوه کانی وینه ی دوو چاوه گه وره رهنگ ههنگوبنی به که ی ده گرت ، که برزانگه

پاش نیوه روی نهو روزه به هاریبه خوشه ی ، وه کو جارن هه لکشایه سهر بان و له سهر کورسی به کی بچووکی له دار درووست کراو دانیشت ، له بهر تیشکه بریقه داره که ی روزه ، دهستی به خویندنه وه ی روزه نامه کان کرد تامیشکی ماندوو بوو ، ئینجا هه لساو سهرنجیکی دایه ئاسانه شینه سافه که و ، به چاو سهر ی ره وه په ره سیلکه کانی ده کرد ، که ههر چند روزه که گه راونه ته وه نه م ههر یمه و ده ستیان به دامه زانندی هیلانه کانیا ن له سهر پویه دارو باره به رزه کان و ستوونه ریزکراوه کانی شه قامه کانی شاره که و بن میچی خانووه کان کردووه . به دلخوشی به وه گوئی ده دایه جریوه جریوی چوله که کان که به ره وه به سهر ئاسانی ماله کاندایه هه لده فرین و به ره وه زهوی به سه وزه کانی ده وراو پستی شاره که وه ده رویشتن . . له سهر بانه کانی ده ورو به ری خوی راما : ئافره تیکی سهر کوت که پرچیکی ره شی به سهر هه ردوو شانده کاندایه ده هاته خوارى ، بازووه کانی تا ئانیشکه کانی هه لالی بوو ، جله شور اووه کانی له سهر په تیک هه لده خست . . . منالیک کوللاره به کی ره نگاو رهنگی هه لده فراند ، ده زووه که ی جار به جار راده کیشاو به م لاو نه و لادا ده جوولانده وه . . . کچیکی خویندکار کتابیکی به دهسته وه بوو ، له سهر بان خانووه که بیان دا هاتوچوی ده کرد ، له بهر خویوه گوئی : واپی ده چی ده رسه کانی ته زبه ره ده کا ! . . به تاسه وه تاچاو ده پری سهر ی هه موو شتیکی ده کرد . دوو باره له سهر کورسی به که ی دانیشت و دهستی به خویندنه وه ی روزه نامه کان کرده وه ، به لام هینده ی پی نه چوو ، نگوومی ده ربانی خه یالانه کانی خوی بوو . که بو جاری دوا بین

دریژه کانی وه کو پهرژین دهوره یان ددها . . نهخشه ی نیگاری
 ده موچاوه لاوازه که ی پرچه لووسه رهنگ قاوه بیکه ی ، که زور
 به قشهنگی به سهر ههردوو شانہ کانیدا شوږ ده بوونه و .
 ده کیشا . به توندی میشکی خوی ده گوشتی ، ده یه ویت بیته وه
 پادی ، ئایا ئەم کچه ی پیش ئیستا که دیوه ؟ ! .
 - کاک ئاراس ، بو وا تیم راده مینی . . قسه کانت به دل
 فی به ؟ !

- نهخیر ، خاتون ، به پیچه وانه وه ، من زور خه جاله تم ،
 نازانم چون ئەم کیشه یه م به بیر دانه هات ! به لام پروات
 هئی ، نهمده زانی که تو له سهر بانی ، ئاگاداری ئەوهش
 نه بووم ، که له ماله دراوسی به کمان دا ، شوخیکی جوانی وه ک
 توی تیدانی ! . . به لئنت پی ددهم که جار یکی دیکه له
 سهربان هه رچهنده من ئاره زووی خویندنه وه ، به رامبه ر
 تیشکی روژی به هار ده که م . . خو خانووه که ی ئیمه وه کو قه فز
 وایه ، به یانیان نه ئی هه تاوی لی نادا . . !
 کچه ی به جی هیشت و چهند ههنگاوئیک به ره و چوونه
 خواره وه رویشت ، شهمه زاریش له نیوچه وانیدا ، نیگاری
 هیلیکی باریکی ورده عاره قه ی ده کیشا . پیش ئەوه ی بگاته
 سهر پیپیلکه که ، جار یکی دی بانگی کرده وه ، خهنده به کی
 جوانیش روخساری ده گه شانده وه :

- کاک ئاراس خو له قسه کانت دلگیر نه بووی ؟ ! .
 - ئە ی پیم نه گوتی نهخیر ؟ ! .

- به لام نه ترانی له بهرچی ئەو قسه یه م پی گوتی ؟ .
 کوپه له دیواری ستاره که نزیک بووه هینده ی نه ما
 پیه وه ی بنوسی ، سهرنجیکی دایه روخساری کچه ، هیچ
 نیشانه به کی تووره بوون و ناره زانی تیدا به دی نه کرد ، که له
 گلینه ی دوو چاوه کانی راما ، تیشکیکی دلخوشکه ره وی پر
 واتای دی لی ئی ده هاتنه ده ری ، وادیار بوو قسه ییکی زوری
 پی ئی ، ماوه بیکه کوی کردیته وه ، تا ئیستا بوی هه لرژئی !
 - خاتون ، ده تهویست بلی ئی چی ؟ ! . . ئا . . نازانم به

چ ناویک بانگت بکه م ؟ . .

- ناووم (نه زاهه ته) ، قوتابی ئاموزگای فیکارانم . . کاک
 ئاراس ، نازانم چون قسه کانت ده ست پی بکه م . . من شهرم
 دایگرتووم .
 به لام ئاراس ، هه ر به کپی و سهر سوورمانه وه تی ئی
 راما . .

- ده مهویست ئەوه بلیم . . ماوه بیکه دراوسی به کان ،
 ئەوه یان زانیوه ، که تو منت داخواری کردوه ، منیش نامه وی
 بیته بنیشتی دم که س . . بروام پی بکه مه به سم دلره نجانی تو
 نه بوو ، به پیچه وانه وه ، من زور دلشادم ، به دایکیشم گوت ،
 که من قایلم شووت پی بکه م . . هه ، ئیستا زانیت له بهر چی
 پیم گوتی مه به سهربان ؟ !

ئەم هه واله تاساندی و به قورگت گیرانه وه پرسیی :

- خاتون نه زاهه ت ، ئەمه که ی رووی دا ؟ ! من . . من . .
 بواری ئەوه ی نه دانی ، قسه که ی ته واوبکا ، به نازه وه
 پیکه نی ، ددانیکی زیرینی له بهر تیشکی روژ بریقه ی
 ده دایه وه ، به دهنگیکی نزمه وه گوتی :

- ئەو جاره گه ر هاتی به سهربان ، به ئاگاداری وه ره ، وازانم
 شه و کاتیکی گونجاوتره . . ده زانم قسه ییکی زورت پی به ،
 ده تهوی پیمی بلی ئی ! .

که به جی ئی هیشت ، به ده ست خواحافیزی لی کرد به
 واق وورماوی چووه خواری . . دوو روژ به سهرچوو پی ئی
 نه نایه سهربان به لام میشکی به قسه ی کچه که وه جه نجال بوو . .
 ئەمه چون رووی دا ؟ ! . . ده ئی راست بکا ، یا ئەو
 حیکایه ته ی له خووه هه له بستووه ؟ !

هه . . ده ئی کی بومنی خواستی ؟ ! . . دایکم ؟ . .
 خوشکم ؟ !

. . به لام چون ده ئی من ئاگاداری هیچ شتیکی
 نه م ؟ ! ! .

. . که له دایکی نزیک که وته وه ، نهخریکی چیشت

لینان بوو ، به تووربه پی یهوه به سهریدا قیژاند :
 - دایه پیم نالی ی ، نهو کچه ی بومنت خوازینی کردووه
 کی یه ؟ !
 - نه پورو ، نای ناسی ؟ ! .. ثم وورینه یهت
 له چی ؟ ! .. نیمه نهوه هموو شتیگمان بریو تهوه ، بو ماره
 برین ههر چند روزنک ماوه ، تو تازه دی ی و پرساری ناویم
 لی ده که ی ؟ !

به سهر سوورمانهوه له ناراسی کوپی راما :

- کوپم پیم نالی ی چینه ؟ ! ..
 کوپه دهستی بو ماله که ی دراوسیان راکیشاو گوئی :
 - کهواته کی نهو کچه ی بو من خوازینی کردووه ؟ !
 - کام کچ کوپم ؟ !
 - نه زاهت .. کچه که ی دراوسیان !

- کوپم ده تو هبل مهجو ، نهوانیش مالی باشن و کچه که ش
 خوا هه لنگری جوان و رهوشت پاکه .. به لام نهوه ی
 راستی ی ، من پیش خوازینی کردنی (فایزه) ، چند جارنک
 له گهل خوی و دایکه که ی ، کهوتبوومه گفتوگو کردن ، وام
 نینگه یانندن کهوا نیازمان وایه کچه که بو تو بخوازین .. خو له
 بیرته نهو کاته ، به دوی کچیکی شیوو لایه ق به تووه
 ده گه راین .. ئی قسه یه ک بوو کردمان ، دیاره نهوان کردیانه
 مال له سهرمان !

- کردیانه مال له سهرمان .. توخوا نهوه قسه به تو ده ی
 که ی ؟

منت خسته گیژاویک نازام چون خومی لی ده باز که م !
 به تووربه یهوه له مال ده چوو ، به توندی ده رگا که ی له
 دوی خوی دا پپوه دا ، ناثیواره داهات نه گه رایه وه .. که
 گه رایه وه ، خوی کوتایه ژورره که ی ، به خویندنه وه ، خوی
 خه ریک کرد . دایکه ویستی له گهل بکه ویته گفتوگو ، به لام
 نهو ده رگا که ی بو نه کرده وه .. ههستی به ساردی کرد ، چوو
 زویا که ی هه لایساند ، هینایه ژورره وه . کات زور به سستی

به سهر ده چوو ، بیرو خه یالاتیشی پهرش و بلاو ده بوونه وه ، که
 میشکی ماندوو بوو ، له بهر خویه وه گوئی : «بو به ناشکرا له
 گهل ثم کچه نه دویم ؟ .. بو راستی یه که ی پی نه لیم : خانم به
 خه یال مهزی و خوت هه له مه خه له تینه ، من هاوبه شی ژانم
 هه لپژاردوووه هموو شتیگیش براوه ته وه .. تا بیگومان وای
 پی ده لیم» .

.. گوئی له ته قی چند به ردنک بوو ، به زه مینه
 کونکرتی یه که ی ناو ماله وه یان ده کهوت ، له ژورره که ی
 ده چوو ، ویستی بزانی ثم بهردانه له کوی وه دینه خوار ،
 چاوی هه لپریه ستاره که ی خانووه که یان کهوته بیرکرده وه : ..
 «له وانیه به ردی منالم ورد که ی دراوسی یه کان ی !» ..
 چاویکی به میلی سعانه که ی دا خشاند ، له سهر نوی شهو له
 نگره ی کردبوو ، ویستی بچینه وه ژورره که ی ، به لام
 خه به ردنک ، شه قی له تنه که ی نهوته که وه هینا ، دایکی له
 ژورره که ی تره وه ، هاواری کرد : - «ناراس کوپم نهو شه قیه
 چی بوو ؟» ..

«نهوه ده چم ، تا بزانی چی یه ؟ !» .

به سووک و خیرانی به سهر پپیلکه کان کهوت ، له
 سهربانه که یان دا کهوته پشکنین . ناسان شین و ساف بوو ،
 هیمنی و کپی ، هموو لایکی داده گرت ، شنه بایه کی سارد ،
 دایه روخساری ، له نریک ستاره که ی دراوسیان ، گوئی له
 فسکه یه ک بوو ، ترس خوی کوتایه دلپه وه ، به لام فسکه که ،
 نه مجاریان به رز تر بوو !

- .. ناراس .. ناراس ، منم ، من ، له دلی خوی دا
 گوئی : «نهوه بهم دره ننگه شه وه چی هینا ویه تیه سهربان ؟ !» .
 له ستاره که نریک بووه ، تریفه ی مانگه شهو سهربانی روشن
 ده کرده وه ، ملی بو هموو لاینی دریز کرد ، چاوی به هیچ
 نه کهوت .

به دهنگیکی نزمه وه گوئی : نهوه له کوئی ؟ .. له پر ، له
 پشت ستاره که وه سهری ده رهینا ، به نازه وه پینکه نی : نهوه تا ،

من ، ترسانی ؟ ! . . به واق وورپماوی دهی روانییه دهه موچاوی
 که له بهر شوق مانگ ده بریسقایه وه ، پیکه نینه که ی بووه
 خه نده ییکی جوانی دلرفین ، گوئی :
 - بو به یه که گه یشتن و اباشتر نی به ؟
 - که واته تو بووی به ردت تی گرتین ؟ !
 پیکه نی وگوئی :

- تا . . هر شه وهش ده که یه هتای ژوان . . به لام نه که ی پی
 بنی به سهر بانان ، چونکه باو کم پیاویکی توو شه ، هر خوم
 به به رد فری دان ئیشاره ت ده ده م . . تی ده گه ی ؟
 نه یزانی چون واتیشکی گوشادی به که ، ناویته ی سهر
 سوورمانه که ی بوو وخرنی به قولانی ده رونیه وه ، پر به ده م
 پیکه نی ، کچه له پی دهستی خسته سهر ده می و گوئی :
 هس . . ش . . ش ، که سمان لی ناگادار مه که . . ههستی
 پی کرد ، نه نگوسته نه رموله کانی به سهر لیوانیدا داده خشینی ،
 ته زوووه کی گهر میش ته نی ده هه ژنی ، نه ویش دهستی خسته
 سهر دهستی کچه وه ، به ره و خویه وه رای کیشا ، ناویک دهسته
 نه رموله که ی له ناو له پی دهستی مایه وه ، پاشان دهسته که ی
 به شه رمه وه را کیشاو گوئی :
 - تهوا دوو روزه نه هاتویته سهر بان !
 - تهی خوت وات نه ویست ؟ !

- با . . به لام من ، کیشه که م بوت روون کرده وه .
 هه مدیس پیکه نی و گوئی : - و ابرانم تم ریگایه باشتره .
 کوره ویستی ، تهو کیشه یه ی تی کیه وتوون ، بوی روون
 کاته وه ، تهو قسانه ی له دلی دایه بوی هه لریژی ، به لام نه یزانی
 چون دهست پی بکا ، تم هه لو یسته ی ئیستا تاساندی ،
 قسه کانی له قورگیدا به ندر کرد ، به لکو وای لی هات ، تهو
 وشانه ی که ههز پیش دوو روژ له میشکی خوی دا ریزی
 کرد بوون . له پر سرانه وه ، به کپنی به رامبه ری راوه ستا ، به
 مهستی یه وه سهرنجی ده دایه روخساری ، کچه ش ، له
 قسه کردندا هر به رده وام بوو ، باسی خوی بو ده کرد ،

ههست و نهستی قولانی ده روونی بو هه لده پرشت . .

بوی گبرایه وه ، که چون خوشی ویست پیش شه وه ی چاوی
 پی بکه وی : . . « دایکت کارامانه نه خشی نیگاریکی وردی
 توی بو ده کیشاین ، که چاویشم پیت کهوت ، بوم
 ده رکهوت ، راست گویه . . پاشان ژنه که ی (فوئادی) دوست
 بی سنور ستایشی کردی ، تا تهو راده یه ی توی کرده نه فسانه ی
 تم چهرخه . . پیش شه وه ی بتینم ، نوم کهوته به ردل ،
 سوزنیکی به تهوژم له سینگمدا پهنگی ده خوارده وه ، ناچار
 به دوات داده هاتم ، که له فرمانگه کهت ده هاتی به دهر ، له
 دووره وت راده وه ستام ، ده مروانییه به ژنو بالآت و روخساره
 جوانه کهت ، له سهر بانیش ، هر لهو روزه ی به سهر
 ده کهوتی ، چاوه دیریم ده کردی ، به دزی سهرنجم
 ده دایی ، . . ناراس گیان ، گویت لیمه ؟ ! . . دیاره
 هوشت لای من نی به ؟ ! » .

- نه خیر . . نه خیر به تهواونی گویم لینه .
 ناراس ، ههستی پی کرد ، تم وشانه ی وه کو ناوازیکی
 ناسکی دلرفین له نیوان هه ردوو لیوه ناسکه کانی ده رده چی ،
 گوشادی گیانی داگرت ، خوی له خهونیکی شیرین دیته وه
 گه لی جوانتر لهو خهونه شیرینانه ی ، شهوان دهی دیت . له
 قسه کردن وه ستا ، به تاسه وه تی ی راده ما ، بزه ییکی شهرمانه
 کهوته سهر لیوی ، له پر گوئی :
 - ناراس گیان ، پیم نالی کیه ده مهینی ؟ !
 تم وشه یه وه کو برووسکه ، هه ژانندیه وه :
 + هه ، چیت گوت ؟ !
 - پیت ده لیم ، که ی لانه ی شادیمان داده مه زرتین ؟ !
 به شله ژانه وه :

- نازانم چیت پی بلیم . . نازیزه کهم !
 - خو زورت لی ناکه م ، هیشتا سالیکی ره به قم ماوه نامورگا
 تهواو بکه م . . به لام چی به دراوسیان بلین ؟ ! . .
 تو نازانی ، خه لکی چون به چیژه وه هه والی به کتری

ده گیزنهوه !

ئاراس وەكو بەرد كړبوو . . . دەنگی دایکی بەر گوئی
كەوت بانگی ده كرد : ئاراس . . . ئاراس ، كورم ئەوه له
كوئی ؟ !

به رووی كچه پیکه نی و به په له جی هیشت : - ببوره ،
دایکم بانگم دهكات و لهوانه به به دوامدا بیته سهربان .
به دەنگیکی نزمهوه ، كچه گوئی : . . . بای . . . بای . . .
قسه كاغان دوا نی تهواو دهكەین .

شەو دەهات و شەو دەپوئی ، بەر دهكه له كانی دیاری
كراویدا شەققە ی له حەوشە ی خانووه كهوه دهینا ، به په له
ئەویش دەبهزی به سهربان ، له گه لپی دهكهوته قوولآپی ئەو
ئاخافته بی دوا به ، گه مەیه کی فرە خوش بوو ، ئەو وشەو ،
قسه خوشه كانی ، وەكو ئاوازیکی موسیقا بەر گوئی دهكهوت ،
هەناسە ی گه رمیش روومه نی ده برژاند . . . باسی ئاوات و
خهونه كانی خوئی ، بو ده كرد ، چون نا ؟ ! . . . شوپره سواری
خهونه كانیشتی راسته وخو ، به رامبهری راده وهستی . . . روژی
ماره برینی (فایزه) نزیك بووه ، كهس و کاری بووكو زاوا
هه موشتیكیان بو ئەو روژه سازدا ، به لآم نه زاهەت هیشتا ، له
خهونه شیرینه كانی دهژیا ، ئاوات و ئامانجه كانی دوا روژی ، له
سەر گردۆلكه ی لم دا دهه زراند . . . جاری دوا بهین ، ئاراس
بریار ی دا ، هه موو شتیکی پی بلی . . .

كه له سهربانه كه هاته به رامبهری ، په له هه ورینکی په ژاره و
شیاوی روخساری داده پووشی . به دەنگیکی لهرزوكه وه پی ی
گوت :

- گویت لی نی ، ده نی راستی به كهت پی بلیم ، چونكه من
له ناخی دهروونم دا رازیكت لی دهشارمه وه ، لیم بووه به
دیوێك هه ناسه بركیتم دهكا . . . هەر له به كه م دیده ئمان ،
دهمویست ئەم رازه بدرکیتم ، ئیستاش چیتر نامهوی هه لته خه-
له تیتم ، ئازیزه كه م ، خهتا له تو بوو ، دهرفه نی ئەوهت نه دام
قسه كاخم بكه م ، هەر تو بووی به خهونه شیرینه كا ته وه منت

هه لواسی ، خستته ژیر باری سیحری وشە ی جوان و قسه
خوشه كانت . . . ئیستاش ئەو كاته داهات ، كه راستی به كت به
درووستی پی بلیم .

كچه به هه موو هه سته كیه وه ، گوئی ده دانی ، له بنجی
قسه كه ی گه یشت ، خه میکی كتوپر دایگرت ، بلیسه ی ئەو
خه نده به ی ده موچاوی ده گه شانده وه ، كوژایه وه ، به لآم
ویستی خوئی له وه هه سته به ئیسه ی ناوه وه ی ، گیل بكا ،
گوئی :

- خوشه ویسته كه م ، چیت پی به بلیی ، هه چم لی
مه شاره وه ، ئەو رازه ی ئۆقره ی له بهر بریوی چی به ؟ !

- ئاخه سهرم لی شپواوه ، نازانم چونت پی بلیم !

- سهر شپوانی بو چی به ، دیاره كچه یکی دیکه ده ناسی ؟
. . . ئازانومه ، چی تیدایه ، پیاوان هه موویان پش

ژن هنان چەند ئافره تیکیان ناسیوه ، تووشی چەند تهجره به به کی
منالآنه هاتوون ، خو هیندیکیان پاش ژن هینانیش واز له م
رهوشته ناهین . . . دلنیا به ، من تا ئەو راده به غیرهت نامگری
ژیانت پی تال بکه م . . . من ده تخمه به باوه شی دلدار ی به کی
ئەوتو هه موو دونیات له بیر بباته وه . . . ئەو ئافره ته ده نی کی
نی ؟ ! . . .

ژنیکی ریبواره له رهونی ژبانت . . . به لیتی ئەوهت پی ده ده م
كه به ئاسانی له بیری بکه ی ، چونكه هەر لای من تامی
دلدار ی و سۆزی گه رم و خوشی ژبان ده چیژی . . . له من زیاتر
كه سی تر نی به بیته دالده ی دوا روژت . . . هه ، ده پیم بلی ناوی
چی به ؟ .

به تاسه وه تی ی راما ، سهری لی شپواو نه یزانی چون
وشه كان هه لریژی . تاوی كپ داما ، پاشان به دەنگیکی
لهرزوكه وه گوئی :

- بروام پی بکه ، كه چاووم پیت ده كه وی و خو م له نزیك
تووه ده بینم ، هه سته یکی دلنیا ی دامده گری ، وشه
شیرینه كانت ، ئاگر نیکی گه وره له دهروونما هه لده گریستی ،



گرى كويرهى مهرگ

سهلام محمد

هەرچەندە شېركۆ نە چىرۆك نووس بوو ، نە شاعىر ، نە
هونەرمەند ، بەلام ئەگەر مەبەستى بووايە لە ماوەيەكى كورتا
ناوى دەكەوتە رىزى پېشەوەي چىرۆك نووسان و شاعىران و
هونەرمەندانى گەلەكەي ، دەيتوانى بېتتە دەولەمەندىكى خاوەن
پلەو پایەي ديار لەناو كۆرۆكۆمەلدا ، يا فەرمان بەرىكى
دەسەلاتدار لە جىگەو شوئىنى خۆيدا ، يا هېچ نەبېت
زەلامىكى ئاسانى وەك ملىۆنەها زەلامى ترى خاوەن ژنو
مندال و ئەركو فرمان .

چەند جارېك دەرفەقى تەواوکردنى خويئندنى بالآي لە
رۆژئاوادا بۆ هەلەكەوت و زۆر بەساردى يەو دەيگوت «گرىمان
پروانامەي دكتورابىشى وەرگرت ئاخۆ چى لە كېشەكە
دەگۆرېت ! !» .

ئەگەرچى شېركۆ وەردو ئازارى نەبوونى و كۆرەوەرى و
برىستى و دەربەدەرى زۆر چەشتبوو بەلام لەو بابەتە بوو هەزار

بەلام هەزار مخابن ، ئەو حەلە هاتىبە بەر رىگام كە كار لە كارا
رازابوو ! .

- لەبەرچى ، خۆ مارت نەكردوو ؟ ! .

- نەخېر . . بەلام ماوەئىكە دەزگىرانە .

تاوى كرىبوو ، خەمىكى گەورە ، هەموو دلشادى يەكى لە
دەموجاواندا كوشت ، دووبارە بەدەنگىكى لەرزۆكەو گوتى :
- دەتوانى خوازىنى يەكە هەلوەشېنەو . . خۆ تۆ يەكەمىن پياو
نى ، ئەمە بكەي . . ئەوانەي لە خوازىنى پاشە كىشەيان
كردووو وازيان لە دەزگىرانەكانيان هېناو ، زۆرن ، چونكە
لەو دەلتىابوون كە دوا روژى ژن هېنانيان لەسەر چنگى لم
درووست دەكرى .

كە قسەكەي تەواو كرد ، لە روخسارى ئاراس راما ، بە
چاو هەمان پرسىارى لى كرد ، بەلام ئاراس سەرى لەقاندو
وگوتى :
- ناتوانم .

كچە دايە پرەمى گرىانىكى تال و بەئىش ، وشەكان لە
قورگى دا ، بەند بوون .

- بۆ دەگرى ؟ ! . . تۆ كچىكى جوان و جىئىلى ، گومانم
لەوەدانى يە ، ئەو پياوەي لایەق بە خۆت ئى و شادى بكا ، هەر
دەي دۆزىيەو . وامەكە ئەم تەجروبيە ، ناوئىدى و رەشېنى
لە دەروونتا بچىنى . . من لەو دەلتىام ، ئەو روژە دادى لەبېرت
بچمەو ، بۆ تۆ تاقىكردنەو يەكى راگوزارى ، يا بېرەوەرەك ،
دەمىنەو . . لىم ببورە ، تازە بۆم ناكرى پاشە كىشە بكەم ،
چونكە هەموو شتى پراو تەو .

دەنگى گرىانەكەي بەرزتربوو ، ئەشكى چاوانى بە تەوژم
دەرژانە سەر روومەنى . . لەبەر دەمى هەلات وەكو شېت
لەسەر بانەكە دەبەزى ، ئى ئەوەي ئاوورى پشتهوەي بداتەو ،
پاشان چووە خوارى . . ئارازىش ، چاوى تى پىرى و خەمىكى
گەورەش ، لوولى دا .

(5) ي ئەيلوول - 1986